

Твоя незалежність – у мужності, правді і силі,
Іди по життю до ідейних вершин,
Змітай на шляху всю полосу байдужості й гнилі,
Свою суверенність постав поряд інших країн.

Для розквіту й щастя можливостей в тебе чимало:
Безмежні простори водойм і родючих земель,
І надра багаті, й людей роботящих немало –
Нема патріота очолити поступ вперед.

Знайдіть, українці, свого Вашингтона,
Довірте свій голос в змаганнях тому,
Хто розум і серце, любов до народу
Віддасть без вагання на службу йому.

НА ЗАХИСТ РІДНОЇ МОВИ

Мово моя материнська! Мово моя українська! Схиляюся перед твоєю трагічно-героїчною долею. Але насамперед перед твоєю життєвою силою, бо тільки віковічно справжнє може встояти й відродитися.

За час 300-літньої боротьби за право говорити, читати, писати й просто існувати ти, мово, пережила 174 заборони у вигляді циркулярів, постанов, наказів, законів. Ти довгі століття була зневаженою, «неперспективною», зрадженою своїми громадянами на противагу російській мові, яка панувала на нашій території у всіх сферах суспільного життя... Тому й не дивно, що в мові українських громадян і досі поширений суржик.

Тож саме українська мова в Україні потребує захисту, бо іншої землі, іншої держави в неї немає.

Відомий чеський славіст і поет Йозеф Юнгман колись сказав:

*Тільки через мову живе народ:
Її смерть – його кончина.*